

Neboj se, slunce zase výjde.
Neboj se, světlo je silnější než tma,
život je silnější než smrt.

Poselství křesťanských Velikonoc
texty z velikonočních vstupů do škol

ZVON

ročník 2015, březen

FARNÍ ZPRAVODAJ

číslo 1

Odry | Mankovice | Veselí u Oder | Tošovice | Pohoř

Rozbušené srdce

Když jde člověk po ulici, měl by dávat dobrý pozor, co se odehrává v jeho bezprostřední blízkosti. Tento týden v pondělí mě po obědě jako obvykle čekala cesta do školy, abych se potkal s dětmi na náboženství. Do jedné ruky jsem uchopil brašnu plnou pomůcek a do té druhé tradiční hudební nástroj, kytaru. Přesun probíhal podle plánu a s pohodovou lehkostí. Ale to až do chvíle, kdy chodník u světově proslulého oderského biografu, lemuje plakátová plocha. Kdo by se nepodíval, co za kulturu se chystá v našem městě. Je to jistě chvályhodné, jen je důležité pak nejprve přikázat očím, aby se podívaly, kam vykročí nohy. Nikoliv naopak. Zvlášť, by se měl člověk mít na pozoru, když nesete tak objemný předmět, jako je ta kytara. V okamžiku, kdy jsem se prudce otočil a pokračoval v cestě, se přede mnou znenadání objevila mladá maminka s kočárkem téměř tváří v tvář. Jinak mírumilovný nástroj v mé ruce, se proměnil v něco jako beranidlo, které si to namířilo přímo kočárku. Jen tak tak nedošlo k přímé strážce. Překvapená žena ale tak vykřikla, že se za námi musela otočit půlka ulice. V tu chvíli jsem zapomněl, kam to vlastně jdu. Trvalo to vše jen zlomek sekundy, já se omluvil a pokračoval v cestě. Nic se vlastně nastalo, kromě **rozbušeného srdce** u obou z nás.

Proč tedy o tom vlastně píšu? Ten výkřik oné vyděšené maminky byl docela přirozenou reakcí na situaci, ve které se ocitla. Člověk už je tak utvořen, aby vždy nějak reagoval, když se blíží to, co chce s hrůzou odmítnout nebo naopak s vroucností přijmout. Tak nějak jsem si to dal dohromady s fejetonem šéfredaktora Katolického týdeníku Antonína Randy. Píše v něm o tom, jak je nepřirozené nereagovat na něco, co by nám mělo být nanejvýš drahé: „Když jsem před léty poprvé stanul u oltáře jako ministrant, první, co mě zaujalo, byly kamenné tváře lidí, sedící v lavicích. No tě pic, řekl jsem si, takhle se tváříme, když rozmlouváme s Hospodinem? Přijít ke mně domů taková návštěva, ženu ji pryč hned po kávě, ani zákusek by nestačila dojít. Obzvlášť děsivě se mi pak vryla do paměti vzpomínka na velikonoční slavnost v jedné středočeské obci, kdy tehdy sborově pronesené radostné Aleluja zaznělo chrámem s takovou pochmurností, že už tomu chyběla jen rakev s nebožtíkem.“ KT 6/2015

Před námi je Svatý týden, jehož obsah je ta nejintimnější výpověď, jakou Bůh o sobě mohl lidem dát. Tajemství ponoření se Božího Syna do utrpení, jeho ztožnění se s našim hříchem a triumf vítězství nad mocnostmi zla. I když z počátku této cesty bychom nejraději reagovali jako ony známé plačící matky na křížové cestě, nemusíme se obávat, že bychom nedošli až zajímavému nadšení Marie Magdalské, která běžela učedníků zvěstovat: „Pán žije“! Kéž nás ani jeden ze dnů Velikonočních svátků nenechá lhotejnými. Jen ať v nás každá zmínka o násilí na Božím Synu **vyvolá úlek**, jako u oné maminky s kočárkem a naopak, ať zpráva o Ježíšově zmrtvýchvstání nás přivádí k **výbuchu nadšení**. Naše **srdce nesmí zůstat v klidu**. Právě ono je ten první nástroj, skrze který komunikujeme s Bohem. Pokud ho obalíme tukem tak, že se ho nic z toho, co budeme slavit nedotkne, pak to budou velmi smutné Velikonoce. Pak už bude skutečně scházet jen rakev s nebožtíkem.

Přeji každému z vás, aby tomu tak nebylo, aby nám i ty letošní svátky přinesly mnoho úleku ze soucitu s trpícím Kristem i radosti z jeho vzkříšení.

otec Petr

Datum velikonočních svátků

Při pohledu na noční oblohu, při pozorování hvězd a jejich přesných cyklických pohybů jsem si řekl, že napíší do Zvonu krátkou úvahu o

slavení Velikonoc. Čas od času nás překvapí mimořádný úkaz na nebi, jako zatmění Slunce nebo zatmění Měsíce. Dokonce nás i dnes ještě zneklidní, pokud se na noční obloze objeví tajemná vlasatice. I v 21. století slavíme Velikonoce jako pohyblivé svátky. Mohou být v březnu, po svátku svatého Josefa nebo naopak, až ve druhé polovině dubna. To už bývá i dost velký problém najít kočičky pro slavení Květné neděle.

Jak je to s datem Velikonoc? Po starozákonním svátku Pesach pro židy, je pro nás křesťany největší svátek roku velikonoční neděle, svátek vzkříšeného Krista. To je rozhodující událost i pro datum svátků. Tato neděle se slaví po prvním jarním úplňku. Trochu bych rozved, jaký extrém může tady nastat. Jako letos, mů-

že být prvním jarním dnem již 20. březen. Teď si představme, že úplněk nastane 20. března, třeba jen hodinu po okamžiku jarní rovnodennosti. Navíc připadne na 21. březen neděle. Pak tato neděle, bude nedělí Vzkříšení!

Zase naopak, pokud úplněk nastane 21. 3. jen krátce před okamžikem jarní rovnodennosti, pak musíme čekat na další úplněk, který navíc připadne na neděli, a tak neděle velikonoční může být dokonce až 26. dubna!

Počítání data Velikonoc předpokládá velmi dobré výpočty drah nebeských těles. Tuto náročnou činnost v historii církve vykonával patriarcha Alexandrie, města s největší starověkou vzdělaností. Za jasné oblohy třeba i uvidíme první jarní úplněk a ten nastane tentokrát na Bílou sobotu! Krásné a požehnané svátky Vám všem přeje.

Josef Skalka

Orelský výlet na Veselí

Dne 12. 3 se konal výlet na Veselí pořádaný Jednotou Orel Odry. Tak jako každý výlet i tento se konal v určitém tématu. A tentokrát na téma filmu Avatar - příběh Jakea Sullyho. Zahájení bylo na Oderské faře v půl deváté. Účastnilo se asi deset lidí. Rozdělili jsme se do družstev, dostali jsme požehnání od otce Petra a rovnou na faře jsme uspořádali první soutěž. Poté jsme vyrazili. Po cestě se konaly různé hry a soutěže - hledání věcí v lese, chůze poslepu, házení šipek aj. Ke konci dne jsme se všichni sešli u Šrámkových doma, dostali jsme najíst, napít, odpočinuli jsme si.

O půl čtvrté byla ve Veselském kostele křížová cesta a ve čtyři hodiny mše svatá sloužená otcem Michalem. Na konci mše starosta Orla Vojtěch Šrámek vyhlásil vítěze soutěže. Po

mši bylo u Šrámků pohoštění. Všem organizátorům i účastníkům moc děkuji a těším se na další takový výlet.

Vojtěch Šrámek ml.

Chvilí poté, co jsme se z fary vydali na cestu směr Veselí, jsme hráli nálety. Další soutěže byly různé, např. hledání předmětů, které nepatří do lesa, přenášení těžkých zavazadel,

chůze v lese se zavázanýma očima, házení šipkami, chůze po laně, schovávání, záchrana raněného atd. Po splnění soutěží a úkolů jsme se posilnili a ohřáli na Veselí. Naše putování jsme zakončili v kostele Nejsvětější Trojice pobožností křížové cesty a slavením mše svaté. Zde proběhlo také vyhlášení výsledků. Na úplný závěr jsme si už i s některými rodiči a o. Michalem pochutnali na výborných koláčích a teplém čaji. Děkujeme všem "Orlům" za organizaci a těšíme se na další výlet.

Dagmar Šrámková ml.

Víkendovka v Zátoru

V pátek 6. března se žáci nejstarší skupiny náboženství sešli na faře v Odrách. Kolem sedmé jsme všichni nasedli do auta, dostali jsme požehnání od o. Petra a vyjeli směr Zátor. Cesta byla dlouhá, a proto byl čas i na modlitbu. Na faru jsme přijeli poměrně pozdě, proto jsme se rychle nastěhovali, povečeřeli a šli spát. Ráno jsme měli budíček velmi brzo, protože jsme se v 7 hodin zúčastnili mše svaté. Po snídani jsme se vydali na vlak, který nás zavezl do Krnova. Odkud jsme šli na Cvilín. Po cestě nahoru se uskutečnil závod, který vyhrál Tomáš Klézl. Chvíli jsme se kochali krásou cvilínského kostela. Vyšli jsme na cestu zpět, přes krnovské náměstí a le-

sem směrem na vesničku Radimi. Při chůzi jsme měli příležitost zúčastnit se např. šiškové války nebo luštění nápisu z lavičky a jiných. Při příchodu do Radimi nás přivítala rodina Hnízdoových a na jejich zahradě nás pohostili. Mezitím přijel o. Radim, který nás všechny odvezl zpátky na faru do Zátoru. Udělali jsme si odpolední klid. Asi po dvou hodinách jsme se přemístili do kuchyně a začali smažit palačinky, kluci se mezitím bavili hrou pokeru. Večer jsme se dívali na dva filmy: Sestra v akci a Rrrrr. Ráno byl budíček o půl deváté. Na oběd jsme pozvali Štěpánku a Ondru Hnízdovi. Smaženým hermelínem jsme se zavděčili všem. Po obědě jsme se zabalili a vydali se na zpáteční cestu. Chtěla bych poděkovat otci Michalovi a těším se, jestli si to někdy zopakujeme.

Terka Šrámková

Z dětského maškarního plesu obrazem

Lucka Šrámková
Anežka Schindlerová jako princezna

Děkujeme Orlům za organizování.

Historie farnosti Odry

Dějiny 1500 – 1550

V 16. století již najdeme pár konkrétnějších záznamů o oderské farnosti. Především se setkáváme s dalším historicky doloženým farářem, **Vojtěchem (Adalbertem) Czetkou z Bílovce**, který sídlil na oderské faře roku 1509. Poté, co Vojtěch Czetka roku 1512 opustil faru, prosazovali tehdejší vlastníci oderského panství Jaroslav a Petr z Liděřova „**ctihodného pana Jakuba z Jičina**, kněze v Olomouci“. Tohoto kněze skutečně z olomouckého biskupství ustanovili listinou datovanou 5. června 1512 rektorem a farářem v Odrách. Není ale známo, jestli Jakub z Jičina v Odrách skutečně působil, případně jak dlouho.

Jaroslav a Petr z Liděřova prodali oderské panství Ojří z Fulštejna v roce 1519, který jej prodal pravděpodobně roku 1533 Hynkovi ze Zvole (u Zábřehu na Moravě). **Páni ze Zvole pak vlastnili Odry až do roku 1612**. Tito vlastníci měli na Odry velký vliv, protože např. přestavěli oderský hrad na renesanční zámek (vykradený, vyhořelý a poté zdemolovaný 7. července 1966) nebo vybudovali soustavu oderských rybníků.

Do tohoto období také spadá působení Martina Luthera, jehož myšlenky pronikly především díky knihtisku také na Moravu a do Slezska. Oderská šlechta nové učení přijala a reformace by se v Odrách tolik neuchytila, kdyby její rozšiřování místní páni tolik nepodporovali. Podle zásady *cuius regio, cuius religio* (čí země, toho náboženství) ustanovené roku 1555 mírovou dohodou, známou jako Augšpurský mír, měli poddaní přejít na protestantskou víru, nebo mohli emigrovat. Jak moc se tento předpis vyžadoval, nevíme. Šlechtě ale na reformaci muselo opravdu velmi záležet, protože v protestantské křestní matrice častokrát nalezneme jako kmotry nově pokřtěných dětí šlechtice z Oder a okolí. Díky vrchnosti tak **přichází na oderské panství i luteránští pastoři**, kteří zdejší farnost několik desítek let spravovali. V roce 1553 se uvádí už jako „starý farář“ **první evangelický pastor Bonaventura**, který se dostal do (neznámého jakého) sporu s nějakým Eliasem Leinweberem a jeho ženou. Víme také, že pastor mohl užívat zahrádku u kostelíka sv. Jana a že dostával od obce ročně 2 zlaté a 24 grošů (1 zlatý moravský = 30 grošů). Pro představu jakou hodnotu měly peníze ke konci 16. století, můžeme uvést, že husa na venkově stála 6 grošů a kopa (60) vajec 5 grošů na venkově a 10 grošů v Praze.

o. František Staněk

Kaple v Loučkách

Vybráno z kroniky

Am 27. Oktober des Jahres 1901 war einer grosser Tag fir das Oderdörflein. An diesem Tag erfolgte im Beisein von vielen Hundert Menschen aus dem ganzen oberen Odertal und den Dörfern der Umgebung die Weihe der neu erbauten Kapelle. Die Fest- und Weihpredigt hielt der Odrauer Stadtkaplan P. Adalbert Richta. Im Anschluß daran übernahm der damalige Gemeindevorsteher Ferdinand Wesse lsky die Andachtsstätte in die Obhut der Gemeindeverwaltung. Das durch den Baumeister Josef Hurnik aus Odrau ausgemhrte Gebäude im gotischen Stu erforderte eine Bausumme von 2.500 Gulden, die von der achtzigjährigen Witwe Rosina Walzel in hochherziger Weise gespendet worden war. Die schmucke Kapelle steht am flussabwärts rechten Ufer der Oder, gleich in der Nihe der „Gedeckten Brücke“.

Vor dem Bau der Kapelle befand sich auch in Lautsch em Glockentürmchen derselben Art wie in der Nachbargemeinde Jogsdorf. Die nahezu gleiche Bauweise lässt vermuten, dass hier die gleichen Meister am Werke waren. Wo das Glockentürmchen einst genau stand, ist heute nicht mehr bekannt. Zu vermuten ist, dass es in der Nähe des Anwesens Nr. 50 aufder sogenannten „Hohen Seite“ gestanden hat. Der Besitzer von Nr. 50, Josef Wesselsky, wurde „GlockenWesselsky“ genannt.

27. října roku 1901 byl velkým dnem pro oderskou vísku. V tento den byla vysvěcena nově postavená kaple za přítomnosti mnoha stovek obyvatel z celého horního Poodří a z vesnic v okolí. Kázání při této slavnosti a vysvěcení pronesl oderský městský kaplan, P. Adalbert Richta. Následně poté převzal tehdejší starosta obce, Ferdinand Wesselsky, toto svaté místo do péče správy obce. Tato budova postavená v gotickém slohu stavitelem Josefem Hurníkem z Oder si vyžádala částku ve výši 2.500 Guldenů, kterou šlechetně věnovala 80letá vdova Rosina Walzel(ová). Krásná kaple stojí ve směru proudu řeky na pravém břehu Odry, hned v blízkosti „Krytého mostu“.

Oltář Panny Marie Růžencové

Před stavbou kaple se v Loučkách nacházela ta samá zvonička jako v blízké vesnici v Jakubčovicích (Jogsdorf). Podle téměř identického typu stavby tak lze předpokládat, že se na díle podíleli stejní stavitelé. Kde však zvonička kdysi stála, už dnes není známo. Předpokládá se, že to bylo poblíž hospodářství č. p. 50, na tzv. „Vysoké straně (stráni?)“. Majitel hospodářství č. p. 50, Josef Wesselsky, byl pojmenován „Zvon Wesselsky“.

(pozn. k poslední větě překladu: toto je doslovný překlad, je otázkou, zda spíše zvon nepojmenovali jako „Wesselsky“, nebo tak opravdu označovali pana Wesselského).

RECEPTY NA DOBROTY, KTERÉ SE OBJEVILY NA AKCÍCH FARNOSTI

Šneci

recept pí. Marie Mikové

listové těsto

tvrdý sýr (plátkový)

šunka

niva

mletá červená paprika

sezamové semínko

Vyválíme těsto, poklademe tvrdým sýrem, šunkou a nadrobíme nahoru nivu. Vše pevně! smotáme. Nakrájíme na asi 1 cm tlustá kolečka a klademe na pečicí papír. Potřeme vajíčkem a na ozdobu posypeme červenou paprikou nebo sezamovým semínkem. Pečeme na 200 °C.

Špenátová roláda

recept slečny Anežky Schindlerové

1 špenátový protlak,

4 vejce

sůl, pepř

4 lžíce hrubé mouky

½ prášku do pečiva

Špenát, 4 žloutky, sůl, pepř, mouku a prášek do pečiva uhněteme v těsto, pak přidáme do sněhu vyšlehané 4 bílky. Vše smícháme a vylijeme na plech vyložený pečí-

cím papírem. Pečeme asi na 180 stupňů, 20 minut. Po vychladnutí namažeme pomazánkou dle vlastní fantazie (česnekové, sýrová, nivová atd.) a stočíme do rolády. Přes noc necháme ztuhnout v lednici, pak nakrájíme.

Mrkvová pomazánka

recept slečny Anežky Schindlerové

15 dkg másla,

1 majonéza (225 ml)

4 vejce,

4 větší mrkve

4 sterilizované

okurky,

1 cibule

trochu hořčice

vegeta

Vajíčka uvařit natvrdo – žloutky utřít s máslem. Potom přidat najemno nastrouhanou mrkev a okurky, drobně nakrájenou cibuli, hořčici, majonézu, dochutit vegetou nebo solí, pepřem. Nakonec najemno nakrájené bílky.

Další recepty příště.

Připravuje Jana Vymětalová.

Plánované akce

Májové pobožnosti

St 1. května v 17.00 - sv. Josef Odry Po 11. května v 18.00 - Veselí u Oder
 Po 4. května v 18.00 - Loučky Po 18. května v 18.00 - Jakubčovice
 Pa 8. května v 10.30 - Tošovice, kaple St 20. května v 18.00 - Mankovice

Hody

Mankovice, Veselí neděle 31. května 9.30, **Pohoř** sobota 4. července 17.00,
Jakubčovice n. O. neděle 12. července (přesunuto z 19. 7. na žádost obce)

Výročí posvěcení veselského kostela

Farníci z Veselí vás zvou v **neděli 31. května 2015** v 9.30 na hodovou mši svatou spojenou s oslavou **175. výročí** posvěcení kostela Nejsvětější Trojice. Po mši svaté bude připraveno malé občerstvení a posezení v milé společnosti.

Noc kostelů

Do celonárodního projektu Noc kostelů se letos poprvé zapojí filiální kostel sv. Martina v Tošovicích. Uskuteční se v **pátek 29. května**. Po té, co prošel rekonstrukcí po požáru zákristie, má jistě co nabídnout. Srdečně již nyní vás zveme na návštěvu. Program bude zveřejněn na plakátcích i na internetových stránkách.

První svaté přijímání

Slavnost prvního svatého přijímání dětí se uskuteční v oderském farním kostele v neděli 14. června v 9.30. V Mankovicích pak neděli následující 21. června také v 9.30. Jménem dětí i rodičů vás na tuto sváteční událost srdečně zveme.

Pouť na svatý Kopeček

Poslední červnovou sobotu 27. 6. budou prvokomunikanti konat děkovnou pouť na Svatý Kopeček u Olomouce. Protože v autobuse zůstane dost volných míst, bude tato pouť otevřená dalším zájemcům. Především zveme rodiny s dětmi, ale i prarodiče a mládež. Program bude zahrnovat dvě varianty zohledňující zájmy rodin s dětmi i starších poutníků. Podrobnosti budou včas zveřejněny.

Občanské sdružení Diakonie Broumov - nezisková organizace, která poskytuje sociální služby pro občany z okraje společnosti – materiální pomoc sociálně potřebným, azylové ubytování i pracovní příležitost

VYHLAŠUJE

DAROVACÍ BURZU

- letního a zimního oblečení /dámské, pánské,dětské/,
- lůžkovin, prostěradel, ručníků, utěrek, záclon,
- elektroniky, domácích potřeb-nádobi,
- vatovaných a péřových přikrývek, polštářů, dek a matrací,
- obuvi,
- hraček, jízdních kol a dětských kočárků,
- nábytku,
- látek v metrži (minimálně 1m²),
- školních potřeb - vše nepoškozené, čisté.

Burza se koná v sále Římskokatolické fary u kostela v Odrách.

PÁTEK 10. 4. 2015 9 - 18 hod.

SOBOTA 11. 4. 2015 9 - 12 hod.

Prosíme o finanční příspěvek.

Děkujeme za Vaši pomoc!

Velikonoční pořad bohoslužeb 2015

	otec Michal Jadavan		otec Petr Kunik	
Zelený čtvrtek 2.4.	Veseli	16.30	Odry	18.00
	Mankovice	18.00		
Velký pátek 3. 4.	Odry	18.00	Veseli	16.30
			Mankovice	18.00
Bílá sobota 5. 4. Vigilie Vzkříšení	Mankovice	19.30	Odry	21.00
Neděle 6. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	Veseli	8.00	Mankovice	8.00
	Odry	9.30	Pohoř	9.30
Pondělí 21.4.	Mankovice	8.00	Odry	8.00
Pondělí v oktávu velikonočním	Tošovice	9.30	Veseli	9.30

Nemocní budou navštěvováni v pondělí svatého týdne, 30. března 2015 dopoledne.

další bohoslužby

Odry	Velký pátek 12.00	křížová cesta
	Bílá sobota 8.00	ranní chvály u Božího hrobu
Mankovice	Velký pátek 12.00	křížová cesta
	Bílá sobota 8.00	ranní chvály u Božího hrobu

ZVON, vydavatelem je Římskokatolická farnost Odry, Kostelní 11, 742 35 Odry
IČO: 47863307, vychází 3x ročně, registrace MKČR E 14914.

Foto na titulní straně: z programů Křesťanské Velikonoce
na Základní škole Komenského v Odrách, Foto: Petr Kunik